

26 Φεβρουαρίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΑΚΗΣ ΦΥΛΑΚΤΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 410/79)

5 Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Εμπορικά αποθέματα — Μέθοδος εκτίμησης των εμπορικών αποθεμάτων — Τιμή κόστους ή τρέχουσα αγοραία αξία τους, όποια είναι χαμηλότερη — Αν η αγοραία αξία είναι αβέβαιη εξ ανάγκης τα αποθέματα εκτιμούνται σε τιμή κόστους — Η τουρκική κατοχή επέφερε αδυναμία υπολογισμού αγοραία αξίας — Εύλογη η εκτίμηση βάσει της τιμής κόστους.

10 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Σε περιπτώσεις διακριτικής εξουσίας το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση στην κρίση του αρμόδιου οργάνου αν η απόφαση του οργάνου ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

15 Με την προσφυγή ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ'ων η αίτηση να μην αποδεχτούν ως ζημιά για σκοπούς φόρου εισοδήματος, απώλεια ακίνητης ιδιοκτησίας του αιτητή στην περιοχή της Κερύνειας.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Σύμφωνα με τις καθιερωμένες λογιστικές και φορολογικές αρχές, η μέθοδος εκτίμησης των εμπορικών αποθεμάτων είναι η τιμή κόστους ή η τρέχουσα αγοραία αξία, όποιο από τα δύο ποσά

είναι το χαμηλότερο, όμως αν η αγοραία αξία είναι αβέβαιη, τότε εξ ανάγκης τα αποθέματα αποτιμούνται σε τιμή κόστους που είναι η πλέον βέβαιη.

Το θέμα αυτό απασχόλησε την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην *Venus Finance and Building Company Ltd. ν. Δημοκρατίας*. 5

2. Σε περιπτώσεις διακριτικής εξουσίας το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση με την κρίση του αρμόδιου οργάνου αν η απόφαση του οργάνου ήταν κάτω από τις περιστάσεις εύλογα επιτρεπτή. 10

Δεδομένου εν προκειμένω ότι εναπόκειται παντελώς στη διακριτική ευχέρεια του Εφόρου να δεχθεί οποιοδήποτε ατεκμηρίωτο ποσό για έξοδα παραστάσεως θεωρείται ότι η αποδοχή από αυτόν ποσού £500, από τις £600 που ήταν η αξίωση, ήταν εύλογα επιτρεπτή και το Δικαστήριο δε δύναται να επέμβει στην απόφαση αυτή του Εφόρου. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Venus Finance and Building Company Ltd. ν. Δημοκρατίας (1991) 3 A.A.Δ. 364, 25

Finart Construct Ltd. ν. Republic (1984) 3 C.L.R. 29.

Προσφυγή. 30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να μην αποδεχτούν ως ζημιά για σκοπούς φόρου εισοδήματος, απώλεια ακίνητης ιδιοκτησίας του αιτητή στην περιοχή της Κερύνειας.

Ξ. Κληρίδης, για τον Αιτητή. 35

Α. Ευαγγέλου, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση Εφόρου Φόρου Εισοδήματος να μην αποδεχτεί ως ζημιά για σκοπούς φόρου εισοδήματος, απώλεια ακίνητης ιδιοκτησίας του αιτητή στην περιο-

χή της Κερύνειας.

5 Το εισόδημα του αιτητή προέρχεται κατά τον ουσιώδη χρόνο από μισθωτές υπηρεσίες ως Διευθύνων Σύμβουλος της Παγκυπριακής Ασφαλιστικής Εταιρείας Λτδ. και από τα εισοδήματα του ως κτηματέμπορος.

10 Η προσφυγή αφορά το φόρο εισοδήματος που του επιβλήθηκε για τα φορολογικά έτη 1975, 1976 και 1977 ο οποίος καθορίστηκε χωρίς να ληφθούν υπ' όψη από τον Έφορο οι ζημιές που υπέστηκε από τις δραστηριότητές του ως κτηματέμπορος λόγω της Τουρκικής εισβολής.

15 Σύμφωνα με τον αιτητή οι ζημιές του είναι οι ακόλουθες.

20 "(α) Αξία ακινήτων εις περιοχήν Κυρηνείας η οποία κατά το χρόνο ευθύς προ της εισβολής είχε αξία £51.426. Διά τους σκοπούς της εκτιμήσεως του Φόρου ο αιτητής απεδέχθη ότι η μεταπολεμική αξία ήτο £3.120 ενώ εις την πραγματικότητα ισοδυναμεί προς μηδέν. Εν πάσει περιπτώσει, η ζημία την οποίαν υπέστη το 1974 εις ότι αφορά την απώλεια της κτημοσύνης αυτής είναι επομένως £48.306.

25 (β) Ζημία η οποία προέκυψε από πώληση ακινήτου, εις την Εταιρεία Seascope Co. Ltd. Οι καθ' ων η αίτησις προσδιόρισαν σε £1.290.- το κέρδος επί του μεριδίου του Αιτητού από την πώληση χωρίς όμως να λάβουν υπ' όψη ότι κατά το 1974 προέκυψε ζημία γιατί ο αγοραστής λόγω της εισβολής δεν πλήρωσε το ποσό το οποίο ώφειλε να πληρώσει συμφώνως του Πωλητηρίου."

30

35 Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η πιο πάνω ζημία έπρεπε να γίνει αποδεκτή ως ζημία "Trading Stock", εμπορικών αποθεμάτων, όπως έγινε και για άλλους έμπορους, πωλητές και μεταπωλητές ανεξάρτητα από το γεγονός ότι εδώ πρόκειται για απώλεια ακινήτου.

40 Είναι δε το επιχείρημά του ότι αποτελεί θεμελιώδη αρχή στη λογιστική ότι τα εμπορικά αποθέματα εκτιμούνται κατά το τέλος του χρόνου, είτε στην τιμή κόστους ή στην αγοραία αξία, οποιαδήποτε είναι η μικρότερη και επομένως η αγοραία αξία των πιο πάνω ακινήτων, εφ' όσο απωλέσθησαν είναι μηδέν. Επίσης είναι η θέση του αιτητή ότι ο Έφορος άσκησε τη διακριτική του εξουσία πλημελώς και με "κακή διάθεση" με το να αποδεχτεί

μόνο £500 από τις £600 ετησίως που ο αιτητής αξίωσε ως έκπτωση για έξοδα παραστάσεως.

Δεν αμφισβητείται ότι η ακίνητη ιδιοκτησία του αιτητή αποτελεί μέρος των εμπορικών του αποθεμάτων.

5

Επίσης, ορθά τέθηκε από τον αιτητή ότι σύμφωνα με τις καθιερωμένες λογιστικές και φορολογικές αρχές, η μέθοδος εκτίμησης των εμπορικών αποθεμάτων είναι η τιμή κόστους ή η τρέχουσα αγοραία αξία, όποιο από τα δύο ποσά είναι το χαμηλότερο, όμως αν η αγοραία αξία είναι αβέβαιη, τότε εξ ανάγκης τα αποθέματα αποτιμούνται σε τιμή κόστους που είναι η πλέον βέβαιη.

10

Το θέμα αυτό απασχόλησε την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην *Venus Finance and Building Company Ltd v. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 364. Το Δικαστήριο κατέληξε στο ακόλουθο συμπέρασμα.

15

"Κάτω από τις εξαιρετικές συνθήκες που έχει επιβάλει η τουρκική κατοχή, που όμως δεν μπορεί παρά να θεωρείται προσωρινή, έχοντας υπόψη πως δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι η οικοδομή της εφεσείουσας εταιρείας δεν έχει αξία και πως η οικοδομή είναι εκ των πραγμάτων αδύνατο να αποτιμηθεί με βάση την αγοραία αξία της, ο προσδιορισμός αυτής της αξίας με βάση το αρχικό κόστος ανέγερσης της οικοδομής, ήταν επιλογή εύλογα επιτρεπτή."

20

25

Βλέπε επίσης *Finart Construct Ltd. v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 29.

Συνεπώς το επιχείρημα αυτό του αιτητή αποτυγχάνει.

30

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή για το θέμα των εξόδων παραστάσεως, είναι νομολογημένο ότι σε περιπτώσεις διακριτικής εξουσίας το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση με την κρίση του αρμόδιου οργάνου αν η απόφαση του οργάνου ήταν κάτω από τις περιστάσεις εύλογα επιτρεπτή.

35

Στην προκειμένη περίπτωση δεν έχει προβληθεί κανένας ισχυρισμός ότι η αξίωση του αιτητή για έξοδα παραστάσεως ποσού £600 υποστηρίζετο από οποιαδήποτε πραγματικά στοιχεία, αποδείξεις ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία.

40

Δεδομένου λοιπόν ότι εναπόκειται παντελώς στη διακριτική ευχέρεια του Εφόρου να δεχθεί οποιοδήποτε ατεκμηρίωτο ποσό

για έξοδα παραστάσεως θεωρώ ότι η αποδοχή από αυτόν ποσού £500 από τις £600 που ήταν η αξίωση, ως εύλογα επιτρεπτό και καταλήγω στο συμπέρασμα ότι το Δικαστήριο δε δύναται να επέμβει στην απόφαση αυτή του Εφόρου.

5

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται η δε επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

10

Εν όψει των περιστάσεων της υπόθεσης δεν κάμνω διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.